

[Melchior]

land gør ved tyskerne, det er noget specielt. Jeg taler om de lande, hvortil der kommer valutaindtægter i form af erstatninger fra Tyskland til borgere eller personer, der bor i disse andre lande. Og dér er det danske skattesystem altså ret hårdt.

Det vil være lettere for ministeren end for mig at regne ud, hvor kæmpestor en procent der i virkeligheden bliver tale om, netop når det lægges oven i en eller anden anden indtægt. Skatte- og afgiftsministeren er ellers ikke kendt for at være misundelig på folk, der har gode indtægter, og det er jeg sikker på at han ikke er, han er i det hele taget ikke misundelig. Jeg har ikke på noget tidspunkt draget ministerens personlige motiver eller hans partis eller regeringens gode motiver i tvivl, det være mig fjernt. Men skal vi ikke være misundelige, så skal vi sandelig også passe på ikke med en ret høj skatteprocent, op til broderparten af, hvad et sådant erstatningsbeløb overhovedet lyder på, at tage det ind i statskassen.

Så vil jeg gerne sige noget helt alvorligt til både hr. Bernhard Baunsgaard og til ministeren for skatter og afgifter, som talte om de tilsvarende erstatninger efter første verdenskrig. Nu nævnedes jeg nogle ganske bestemte erstatninger, nemlig til de sydslesvigere, der gjorde tysk krigstjeneste. Man siger: hr. Melchior ønsker vel ikke, at erstatningsbeløbene skal sættes ned, fordi de bliver fritaget for skat. Ja men det er det jo ikke op til Danmark at bestemme. Det er som bekendt tyske erstatninger, og deres størrelse har tyskerne fastsat efter nogle forhandlinger, men ikke med den danske regering eller noget andet lands regering. Og disse af Tyskland fastsatte erstatninger kommer altså danske borgere i væsentlig mindre grad til gode end hollandske, norske, svenske, engelske, franske osv. borgere. Og det har sikkert ikke været tyskerens hensigt.

Det er muligt, og det er også et svar til hr. Kaj Hansen, at de danske fangeorganisationer ikke ønsker at pille ved det for deres vedkommende, fordi de måske frygter, at der så kunne komme nogle røster frem om, at beløbene jo er sat efter, at de skal beskattes, og når vi nu ikke beskatter dem mere, så sætter vi dem måske ned, og så er resultatet plus/minus nul. Det er muligt, at det er det, der ligger bagved, men det er ikke aktuelt i spørgsmålet om tyske erstatninger. Det til-

kommer selvfølgelig ikke et folketing eller en regering i Danmark at sætte tyske erstatninger ned. Men jeg føler altså heller ikke, at det tilkommer et folketing at bestemme, at danske borgere skal have mindre ud af deres krigstidserstatninger end borgere i et hvilket som helst andet land.

Må jeg så igen takke for ministerens venlige ord. Jeg er sikker på, at han er lige så entusiastisk, som jeg er. Der er ingen grund til at frygte – hvad ministeren indledte sit andet indlæg med at sige – hvad det næste bliver. Jeg mener, at dette folketing kan se på én sag ad gangen. Det er derfor, jeg fremhævede, at erstatninger til sydslesvigere som gjorde tjeneste i den tyske hær under den første verdenskrig, var fritaget for skat. Det fik ikke de konsekvenser, at man sagde: hvad så med dem, og hvad så med dem, og hvad så med dem? Det er da helt klart, at vi kan føle og lide med mange andre grupper, som uforskyldt er kommet ud for uheld og ulykke. Men jeg tror, at et temmelig enigt folketing ville tilsikre ministeren, at nogle andre ikke med henvisning til, at man gennemførte denne lille retfærdighedshandling, kunne komme ved døren og sige: så må vi også have til dem og til dem og til dem. Jeg tror ikke, at frygten er særlig velbegrundet og aktuel.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg havde ventet, at hr. Melchior var kommet ind på det, som jeg talte om, nemlig at Tyskland beskatter disse krigserstatninger, så vi er altså ikke det eneste land. Og når Tyskland beskatter dem, så er det klart, at erstatningerne er fastsat under forudsætning af beskatning.

(Kort bemærkning).

Kallesøe (KF):

Jeg synes, det er rimeligt at gøre opmærksom på, når ministeren taler om, at erstatningerne var skattefrie, og at størrelsen var fastsat under den forudsætning i forbindelse med de erstatninger, der var tale om fra første verdenskrig, at man med rimelighed også må nævne, at indkomstbeskatningen i årene umiddelbart efter den første verdenskrig var særdeles beskedent, og at det i praksis kun havde meget ringe betydning dengang.